

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6CoE/76/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4220201796
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Podhorcová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4220201796.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dagmar Podhorcovej a sudkýň JUDr. Ingrid Doležajovej a JUDr. Marty Polyákovej, v exekučnej veci oprávneného: C.. V. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom O., X. proti povinnej: C.. B. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. XX, zastúpenej JUDr. Denisou Jánošíkovou, advokátkou so sídlom Bratislava, Klincová 35, o výkon rozhodnutia - styku otca s maloletým dieťaťom: V. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom u matky, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Komárno, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Komárno zo dňa 25. júna 2021, č. k. 18Em/3/2020-165, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh oprávneného zo dňa 04. 05. 2020 na nariadenie výkonu rozhodnutia Okresného súdu Komárno č. k. 9P/82/2016-650 zo dňa 04. 10. 2017, ktorým boli upravené rodičovské práva a povinnosti k maloletému na čas do rozvodu manželstva v spojení s potvrdzujúcim rozhodnutím Krajského súdu v Nitre sp. zn. 25CoP/2/2018 zo dňa 21. 02. 2018 (ďalej len „rozhodnutie“). O trovách konania rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na ich náhradu. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že oprávnený (ďalej aj „otec“) sa domáhal výkonu vyššie uvedeného rozhodnutia v časti úpravy styku otca s maloletým, ktorý bol upravený počas bežného roka každý páry kalendárny týždeň od piatka od 19.00 hod. do nedele do 18.00 hod., počas jarných prázdnin každý páry rok od soboty od 9.00 hod. do nedele konca prázdnin do 18.00 hod., počas veľkonočných prázdnin nepáry rok od štvrtka od 9.00 hod. do utorka do 18.00 hod. Upravené boli aj letné prázdniny, jesenné prázdniny a vianočné obdobie. Medzičasom došlo k rozvodu manželstva rodičov maloletého rozhodnutím Okresného súdu Bratislava V. Na základe odvolania rodičov boli právoplatne upravené rodičovské práva a povinnosti na čas po rozvode manželstva a styk otca s maloletým na čas po rozvode rozhodnutím Krajského súdu Bratislava sp. zn. 11CoP/122/2019-538 zo dňa 25. 02. 2020, ktorým bol styk otca s maloletým upravený každý páry kalendárny týždeň od piatka od 18.00 hod. do nedele do 18.00 hod. a každý nepáry kalendárny týždeň od stredy od 18.00 hod. do štvrtka do 8.00 hod., počas jarných prázdnin páry rok od soboty od 9.00 hod. do nedele do 18.00 hod., počas veľkonočných prázdnin nepáry rok od štvrtka do utorka do 18.00 hod., počas letných prázdnin od 01. 07. do 15. 07. a od 01. 08. do 15. 08. od 9.00 hod. do 18.00 hod., počas vianočných prázdnin nepáry rok od prvého dňa prázdnin od 9.00 hod. so 23. 12. do 18.00 hod., páry rok od 21. 12. od 18.00 hod. do 02. 01. do 18.00 hod. otec vo svojom návrhu tvrdil, že matka zámerne znemožňovala styk, sama syna navádzala na to, aby nešiel na styk s otcom, snažila sa o narušenie jeho vzťahu s maloletým. Od 09. 03. 2020 do 16. 04. 2020 s ním maloletý komunikoval minimálne, priznal sa mu, že matka načúvala ich rozhovorom cez telefón, a niektoré správy písala matka za maloletého tajne. Vyjadril obavu, že matka ho chcela úmyselne vymazať zo života maloletého.

2. Rozhodnutie právne oprel o ust. § 376 ods. 1, § 377 ods. 1 zák. č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), § 3 ods. 1 a 2 vyhl. č. 207/2016 Z. z. - Vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých (ďalej len „vyhláška“). Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh oprávneného na nariadenie výkonu rozhodnutia bolo potrebné zamietnuť. Skúmal najskôr, či existoval dôvod na nariadenie výkonu rozhodnutia, či existovali ospravedlniteľné dôvody na strane otca, povinnej alebo samotného maloletého, pre ktoré sa styk otca s maloletým neuskutočňoval. Zistil, že k realizácii styku otca s maloletým nedochádzalo od mája 2020, nedochádzalo k plneniu povinnosti uloženej súdnym rozhodnutím zo strany matky maloletého. Po zisťovaní dôvodov prečo je tomu tak dospel k záveru, že na strane maloletého existujú ospravedlniteľné dôvody, pre ktoré sa styk s otcom nerealizuje, čo malo príčinu aj v samotnom konaní a správaní otca maloletého. Mal za to, že otec svojim konaním sám prispel k tomu, že maloletý začal styk s otcom odmietať. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že styk otca s maloletým podľa jednotlivých rozhodnutí súdov prebiehal pravidelne, maloletý mal s otcom aj s matkou vytvorené pozitívne vzťahové väzby. Výchova maloletého zo strany rodičov bola však dlhodobo sprevádzaná silne narušenými rodičovskými vzťahmi, nefungujúcou komunikáciou medzi rodičmi, vzájomným obviňovaním, bojom o svoju pravdu vo vzťahu k výkonu rodičovských kompetencií, robenia si vzájomných zlomyseľností medzi sebou, ktoré sa prenášajú do výchovy maloletého, do styku otca s maloletým. Aj napriek týmto problémom sa styk otca s maloletým realizoval pravidelne do 08. 03. 2020. Po vyhlásení mimoriadnej situácie ohľadom pandémie ochorenia Covid-19 sa styk následne na základe vzájomnej dohody rodičov neuskutočňoval z dôvodu ochrany pred ochorením s tým, že rodičia sa dohodli na náhradných termínoch styku. V danom čase začiatku vyhlásenej pandémie bolo pochopiteľné, že ľudia vo všeobecnosti mali strach, úzkosť a možno aj paniku z kontaktov s ľuďmi, z novej neznámej situácie, neznámeho nebezpečenstva. Otec opäť začal trvať na pravidelnej týždennej realizácii styku s maloletým páry týždeň cez víkend 17. 04. až 19. 04. 2020, čo bol aj posledný termín uskutočneného riadneho styku otca s maloletým. Problém pri odovzdávaní maloletého v tento deň na styk vyústil v priebehu víkendu do stavu, že maloletý začal otca odmietať. Otec maloletého, ktorý bol presvedčený, že otec ho dňa 17. 04. 2020 vráti späť matke, pretože nechcel s otcom stráviť celý víkend, odviezol napriek tomu k sebe domov na celý víkend. Maloletý opakovane otca prosil, aby ho odviezol domov, došlo k vyhrotenej situácii otec slovné aj fyzicky vystúpil voči maloletému. U maloletého to spôsobilo následné odmietanie otca, začal mať z otca strach a nedôveru voči otcovi. Uviedol, že maloletý mal jedenásť rokov, dokázal popísať svoje pocity z konania otca a mal za to, že jeho názoru a postojom treba venovať náležitú pozornosť. Prezentoval názor, že u maloletého malo konanie zo strany otca za následok zmenu jeho postoja k otcovi, pocitov, vzťahu k otcovi, až do štádia dlhodobého odmietania styku s otcom, v dôsledku práve tohto pre maloletého necitlivého až traumatizujúceho zážitku, ktorý otec spôsobil. Rezultoval, že nútený výkon rozhodnutia za uvedenej situácie by nevedol k žiadnym želateľným výsledkom, bol by kontraproduktívny a viedol by k zvyšovaniu napätia a konfliktu medzi rodičmi a maloletým a otcom. Taktiež ho považoval za rozporný so záujmom a zdravým vývojom maloletého. Poznamenal, že túto skutočnosť si uvedomovali aj rodičia, ktorí nadviazali spoluprácu s odborníkmi v rámci prijatého opatrenia ÚPSVaR Komárno, a to cestou psychologického poradenstva v Centre pre deti a rodiny K. C.. Podotkol, že v danom stave pomerov je nevyhnutná pomoc profesionálov pri postupnom opätovnom obnovení styku otca s maloletým, dôvery a tiež pri rozvíjaní zdravej komunikácie medzi rodičmi ohľadom maloletého. V závere apeloval na kooperatívny a citlivý prístup zo strany rodičov maloletého k riešeniu danej situácie.

3. Rozhodnutie o trovách konania právne oprel o ust. § 52 CMP a žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal.

4. Proti tomuto uzneseniu podal oprávnený v zákonom stanovenej lehote odvolanie, domáhajúc sa ním nariadenia výkonu rozhodnutia. Odvolanie odôvodnil odvolacími vadami podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f), g) a h) CSP. Namietal, že z napadnutého uznesenia vyplýva, že po podaní návrhu dňa 04. 05. 2020 súd dal tento návrh na vyjadrenie matke ako povinnej a vyjadrenie matky jemu následne nedoručoval a teda mu znemožnil sa k tomuto riadne vyjadriť. Namietal, že v uznesení nie je spomenuté jeho vyjadrenie učené na ÚPSVaR. K odôvodneniu uznesenia s odkazom na jeho výsluch na OR PZ rozporoval, že sa k tomuto dôkazu nemohol vyjadriť. Potvrdil, že dňa 25. 08. 2020 bola podpísaná dohoda s Centrom pre deti a rodiny K., do ktorého programu boli zaradení na jeho žiadosť. Matka tento program sabotovala a nespolupracovala, spochybňovala jeho autoritu a kompetentnosť. S maloletým sa uskutočnilo iba jediné stretnutie dňa 31. 05. 2021 po 9 mesiacoch od začiatku programu. Nesúhlasil s výrokom súdu prvej inštancie, že styk sa od 08. 03. 2020 z dôvodu pandémie neuskutočňoval po vzájomnej dohode

z dôvodu ochrany pred ochorením, pretože matka mu arbitrárne oznámila, že nech nechodí, lebo dieťa mu nedá, tak nech sa zariadi. Tento stav bol výsledkom nátlaku matky a nie výsledkom dohody rodičov. K incidentu, kedy mal byť maloletý u neho cez víkend okolo 17. 04. 2020 uviedol, že matka maloletého koordinovala cez mobil, maloletý robil scény a dostal jednu výchovnú facku. Celý víkend prebiehal následne normálne, až po návrate domov sa syn prudko pohádala s matkou. Mal za to, že súd prvej inštancie vedome bagatelizoval opakované neplnenie styku matkou v marci a apríli 2020, hoci sa jednalo o úmyselné a bezdôvodné porušovanie právoplatného rozsudku. Neplnenie z dôvodu údajného strachu, teda úplne iracionálneho myšlienkového pochodu, nebolo ospravedlniteľné. Matka uviedla syna do omylu, že mal ísť s otcom len na hodinu, hoci podľa rozsudku mal byť s otcom celý víkend, tak matka mala niesť následky svojho klamstva synovi. Úvahy súdu prvej inštancie o údajnom strachu a nedôvere syna k otcovi odmietol a označil ich za nedôvodné a bez opory v dokazovaní. Súd k takémuto záveru dospel bez odborného vzdelania a skúseností a dokonca bez toho, aby maloletého a účastníkov čo i len videl. Mal za to, že súd jeho rozhodnutím len otrocky sledoval názor maloletého, podkopával dôvod svojej existencie a rozhodovacej právomoci. Zvýraznil, že oprávnený je rodič a jeho úlohou, právom a aj povinnosťou je dieťa vychovávať, teda pokiaľ to považuje za nevyhnutné musí vedieť zaujať aj principiálne stanovisko a prijať z pohľadu dieťaťa nepopulárne rozhodnutie. Pokiaľ súd prvej inštancie konštatoval, že nútený výkon rozhodnutia by za danej situácie nevedol k žiadnym želateľným výsledkom, bol by kontraproduktívny, nič neriešiaci a viedol by k zvyšovaniu napätia a konfliktu medzi rodičmi a maloletým a otcom, potom nemá zmysel celý inštitút výkonu rozhodnutia vo vzťahu k maloletým a tento postoj súdu popiera zmysel súdneho systému a justičnej spravodlivosti. Vysvetlil historické súvislosti jeho vzťahu s matkou. Zvýraznil, že predpokladom zdravého vývoja maloletého je jeho výchova obidvomi rodičmi a ich rovnocenné postavenie. Uviedol, že nie je v jeho silách donútiť matku plniť si jej povinnosti, ju neodovzdanie dieťaťa v mieste jej bydliska nič nestojí. Doložil kompletný psychologický posudok oprávneného povinnej aj maloletého, vyhotovený súdnym znalcom v konaní č. k. 9P/82/2016. Uvedený posudok obsahuje vyhodnotenie prevládajúcich povahových čŕt všetkých menovaných.

5. K odvolaniu oprávneného sa vyjadrila povinná písomným podaním, v ktorom zvýraznila, že súdu prvej inštancie v rámci svojho vyjadrenia zo dňa 26. 02. 2021 oznámila, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava V č. k. 22P/64/2016-453 zo dňa 31. 10. 2018 v znení rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č. k. 11CoP/122/2019-538 zo dňa 25. 02. 2020, právoplatného a vykonateľného dňa 23. 04. 2020, boli upravené práva a povinnosti k mal. V. na čas po rozvode manželstva. Oprávnený sa svojim návrhom i odvolaním domáha nariadenia výkonu rozhodnutia, ktoré stratilo platnosť a vykonateľnosť nadobudnutím novšieho súdneho rozhodnutia upravujúceho výkon rodičovských práv a povinností k maloletému na čas po rozvode manželstva. Rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým bol zamietnutý návrh oprávneného na nariadenie výkonu rozhodnutia, označila za správne, v súlade so súdom prvej inštancie zisteným skutočným stavom a v súlade s potrebami, prežívaním a záujmom maloletého. Súhlasila s odôvodnením súdu prvej inštancie, v rámci ktorého konštatoval, že „na strane maloletého existujú ospravedlniteľné dôvody, pre ktoré sa styk s otcom nerealizuje, čo má príčinu aj v samotnom konaní a správaní otca maloletého. Otec svojim konaním sám prispel k tomu, že maloletý začal styk s otcom odmietať. Pričom z vykonaného dokazovania vyplynulo, že styk otca s maloletým podľa jednotlivých rozhodnutí súdov prebiehal pravidelne...“ Dodala, že správanie oprávneného, pre ktoré maloletý s ním odmieta, pretrváva i v súčasnosti a to i napriek tomu, že rodičia spolu s maloletým sa podrobujú psychologickému poradenstvu v Centre pre deti a rodiny v L. X.. Za pravdivé označila, že posledný styk oprávneného s maloletým prostredníctvom asistovaného stretnutia sa uskutočnil 31. 05. 2021. Tento styk neprebehol v záujme maloletého, oprávnený počas styku, a to v prítomnosti psychologičky, bol voči synovi hrubý, nátlakový, syna ponižoval, degradoval, vyčítal mu jeho správanie. Maloletý na priebeh styku reagoval negatívne, následne jej bolo oznámené, že vzhľadom na takýto priebeh styku Centrum pre deti a rodiny neodporúčala ďalej pokračovať v takejto forme psychologickú intervenciu. Vzhľadom na skutočnosť, že rodičmi a maloletým nebol vyčerpaný celý rozsah psychologického poradenstva navrhla, aby sa psychologická intervencia začala realizovala zvlášť s mal. V. a zvlášť s oprávneným. Vzhľadom na prázdninové obdobie sa psychologické poradenstvo nerealizovalo. Po skončení letných prázdnin, by malo dôjsť k obnoveniu spolupráce s Centrom pre deti a rodiny za účelom vyčerpania rozsahu psychologického poradenstva. Zvýraznila, že paralelne s psychologickou intervenciou poskytovanou Centrom pre deti a rodiny maloletý dlhodobo navštevuje ambulanciu klinickej psychológie L. X., p. psychologičku Dr. I.. Zvýraznila, že napriek tomu, že oprávnený podal voči rozhodnutiu súdu prvej inštancie odvolanie a trval na nariadení výkonu rozhodnutia, oprávnený sa styku s maloletým v zmysle právoplatného a vykonateľného rozhodnutia nedomáha. Oprávnený na styky nechodí, nepreukazuje žiaden záujem o stretnutia s maloletým.

Oprávnený maloletému niekedy telefonuje, pričom často maloletý odmietne hovor od oprávneného zodvihnúť, hovory ruší, vypína si mobilný telefón. Na jej podnety maloletý sporadicky hovor od oprávneného prijme, pričom počas týchto hovorov oprávnený nevystupuje voči maloletému citlivo, príjemne tak, aby maloletý prejavil záujem o stretnutie s oprávneným. Počas telefonátov oprávnený maloletého degraduje, ponížuje, vyčíta mu nezujem o stretnutia s ním, vzbudzuje v maloletom pocity viny. Maloletý je z telefonátov otca dekompenzovaný, nešťastný, pociťuje vinu. Uviedla, že maloletý prišiel zo styku s otcom s početnými modrinami a podliatinami, nasvedčujúcimi fyzickú inzultáciu zo strany oprávneného v značne väčšom rozsahu, ako v rozsahu jednej facky. Mala za to, že oprávnený nezvláda pozíciu rodiča, je impulzívny. Dala do pozornosti, že oprávnený maximálne prehliada skutočnosť, že vzhľadom na jeho konanie maloletý stratil voči nemu dôveru, má strach byť s ním sám, pričom daný stav si vyžaduje odborné vedenie a zmena postoja maloletého nenastane okamžite, ale maloletý potrebuje postupne, pomalými krokmi budovať opätovnú dôveru v stretnutia s oprávneným. Oprávnený tieto potreby maloletého neakceptuje, nerešpektuje. Oprávnený potrebuje odborné vedenie za účelom zvládania výchovy maloletého, rešpektovania jeho potrieb, názorov, vôle tak, aby realizácia styku s maloletým nebola pre maloletého negatívnym zážitkom, ohrozujúcim jeho zdravý vývin. Navrhla, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

6. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote (§ 362 CSP), a že spĺňa náležitosti § 365 a nasl. CSP, preskúmal napadnuté rozhodnutie viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné. Preto uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

7. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

8. Odvolací súd po vykonaní meritórneho odvolacieho prieskumu dospel k záveru, že odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správne, avšak dôvody uvedené v odôvodnení, ktoré viedli súd prvej inštancie k vydaniu vo výroku vecne správneho rozhodnutia, z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci v prejednávanej veci vôbec neobstoja. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo 69/2016 zo dňa 22. 02. 2017, ktoré judikuje „Rozhodná úprava procesného práva (prevzatá inak bez podstatných zmien aj do tej dnešnej) poskytovala odvolacím súdom možnosť potvrdenia nimi preskúmaných rozhodnutí súdov prvej inštancie nielen v prípade možnosti stotožnenia sa so spôsobom rozhodnutia v prvej inštancii (rozumej s výrokom rozhodnutia, poskytujúcim odpoveď na otázku majúcu sa vyriešiť) aj s jeho odôvodnením (§ 219 ods. 2 OSP, dnes § 387 ods. 2 CSP), ale tiež v tých prípadoch, v ktorých odvolací súd považoval za vecne správny (akceptovateľný) iba výrok rozhodnutia prvoinštančného súdu (§ 219 ods. OSP, dnes § 387 ods. 1 CSP). O druhý z práve spomenutých prípadov šlo (a naďalej pôjde) spravidla vtedy, keď odvolací súd mal (bude mať) za to, že dôvody vedúce súd prvej inštancie k vydaniu inak správneho rozhodnutia (opäť rozumej vo výroku) neobstoja vôbec, alebo tieto najmä v svetle odvolacích námietok nemusia byť postačujúcimi. Práve v objektívnej zrozumiteľnosti argumentácie súdu prvej inštancie potom treba hľadať kľúč ku korektnej odpovedi na otázku, kde leží hranica medzi využitím postupu podľa § 219 ods. 1 OSP (na jednej strane) a podľa § 221 ods. 1 písm. f/ a ods. 2 OSP (na strane druhej) - inak otázku sformulovateľnú aj tak, dokedy ešte má odvolací súd dopĺňať (resp. nahrádzať) dôvody na podporu rozhodnutia súdu prvej inštancie sám, a v ktorých prípadoch už bude namieste, aby príležitosť na reparát poskytol tomu, na strane koho chyba nastala.“

9. Odvolací súd, predovšetkým s prihliadnutím na to, že súčasťou spisu sú všetky listiny osvedčujúce rozhodné skutočnosti, potrebné pre rozhodnutie o návrhu otca na výkon rozhodnutia, ktoré súd prvej inštancie nesprávne interpretoval, podporne vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, dospel k záveru, že v prejednávanej veci možno odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré je vo výroku vecne správne, podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť, za súčasného kompletného nahradenia jeho odôvodnenia nižšie uvedeným odôvodnením odvolacieho súdu.

10. Podľa § 370 ods. 1 CMP, podľa tejto časti sa postupuje pri výkone rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému.

11. Podľa § 376 ods. 1 CMP, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

12. Podľa § 377 ods. 1 CMP, proti uzneseniu o nariadení výkonu rozhodnutia a proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia je odvolanie prípustné.

13. Odvolací súd zdôrazňuje, že úprava štvrtej časti Civilného mimosporového poriadku obsahuje osobitný typ konania - výkon rozhodnutia vo veciach maloletých. Zaradenie výkonu rozhodnutia v týchto veciach do Civilného mimosporového poriadku zachováva komplexnú systematiku vecí mimosporového charakteru. V tomto prípade ide o oblasť personálnej exekúcie. Postup pri výkone rozhodnutia vo veciach maloletých prichádza do úvahy ako následný a možný, ak dôjde k neplneniu či porušeniu judikovaných povinností inej ako peňažnej povahy. Novokoncipované ustanovenia štvrtej časti Civilného mimosporového poriadku dôsledne sledujú klasické dve fázy exekučného konania, ktoré sa uplatňujú aj v otázkach tzv. personálnej exekúcie, a to nariadenie výkonu rozhodnutia uznesením ako prvú fázu a uskutočnenie výkonu rozhodnutia ako druhú fázu. Medzi týmito dvoma fázami prebieha fáza mediačná (zmierovacia), ktorá doteraz prebiehala ešte pred nariadením výkonu rozhodnutia. Podľa ustanovení štvrtej časti Civilného mimosporového poriadku sa bude postupovať pri výkone rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo akákoľvek iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, o návrat maloletého do cudziny pri neoprávnenom premiestnení alebo zadržaní, - ak z osobitného predpisu alebo z medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná, vyplýva vykonateľnosť dohody alebo verejnej listiny, ktorou bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému. Z okruhu vykonávacieho konania ohľadom maloletého podľa právnej úpravy Civilného mimosporového poriadku je vyňatý výkon rozhodnutia o vymoženie výživného, ktoré je peňažným plnením, a tak spadá pod právnu úpravu Exekučného poriadku. Exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, týkajúce sa maloletého dieťaťa v uvedených veciach. Exekučným titulom bude aj rozhodnutie súdu, ktoré obsahuje uzavretú rodičovskú dohodu podľa zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine. Hoci explicitne nie je formulované uloženie povinnosti, implicitne je zrejmé, že ten rodič, ktorý nemá u seba dieťa, je oprávneným, a ten, ktorý má dieťa u seba, je povinným. Pri výkone rozhodnutia vo veciach maloletých poskytujú súdu súčinnosť aj ďalšie osoby, a to orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, orgán obce, prípadne aj orgán Policajného zboru. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že podľa § 25 ods. 4 Zákona o rodine môže súd na návrh niektorého z rodičov zmeniť rozhodnutie o osobnej starostlivosti o dieťa, ak jeden z rodičov opakovane bezdôvodne a zámerne neumožňuje druhému rodičovi styk s maloletým dieťaťom.

14. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že predmetné konanie o výkon rozhodnutia začalo dňa 04. 05. 2020 na základe návrhu oprávneného, ktorým žiadal nariadenie výkonu rozhodnutia o styku otca s maloletým vymedzeného v rozsudku Okresného súdu Komárno č. k. 9P/82/2016-650 zo dňa 04. 10. 2017, ktorým boli upravené rodičovské práva a povinnosti k maloletému na čas do rozvodu manželstva, v spojení s potvrdzujúcim rozhodnutím Krajského súdu v Nitre č. k. 25CoP/2/2018-709 zo dňa 21. 02. 2018. Rozsudok Okresného súdu Komárno č. k. 9P/82/2016-650 zo dňa 04. 10. 2017, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 25CoP/2/2018-709 zo dňa 21. 02. 2018 v časti úpravy styku, nadobudli právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 26. 03. 2018. Následne bolo rozsudkom Okresného súdu Bratislava V č. k. 22P/64/2016-453 zo dňa 31. 10. 2018, v znení rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 11CoP/122/2019-538 zo dňa 25. 02. 2020, právoplatného a vykonateľného dňa 23. 04. 2020, manželstvo rodičov maloletého rozvedené a boli upravené práva a povinnosti k mal. V. na čas po rozvedení manželstva.

15. Je teda nesporné, že pokiaľ sa oprávnený domáhal nariadenia výkonu rozhodnutia - exekučného titulu rozsudku Okresného súdu Komárno č. k. 9P/82/2016-650 zo dňa 04. 10. 2017 v spojení s potvrdzujúcim rozhodnutím Krajského súdu v Nitre č. k. 25CoP/2/2018-709 zo dňa 21. 02. 2018, týmito boli upravené rodičovské práva a povinnosti k maloletému na čas do rozvodu manželstva. Následne boli upravené práva a povinnosti k maloletému rozsudkom Okresného súdu Bratislava V č. k. 22P/64/2016-453 zo dňa 31. 10. 2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, č. k. 11CoP/122/2019-538 zo dňa 25. 02. 2020, právoplatného a vykonateľného dňa 23. 04. 2020, ktorými boli upravené práva a povinnosti k mal. V. na čas po rozvedení manželstva. Teda už v čase podania návrhu oprávneným nebol ním označený exekučný titul spôsobilý byť podkladom na výkon rozhodnutia. Exekučné tituly musia byť spôsobilé na výkon rozhodnutia, t. j. musia byť formálne aj materiálne vykonateľné. V prejednávanej príhode exekučný titul nespĺňa podmienku materiálnej vykonateľnosti,

nakoľko upravoval styk otca s maloletým počas manželstva jeho rodičov, pričom styk oprávneného otca s maloletým následne bol a je upravený ďalším rozhodnutím, po rozvode manželstva rodičov maloletého. Vydaním rozhodnutia o úprave práv a povinností k maloletému na čas po rozvode manželstva stratilo rozhodnutie (otcom označený exekučný titul) o úprave práv a povinností k maloletému na čas do rozvodu manželstva svoju platnosť.

16. Odvolací súd dospel k záveru o vecnej správnosti napadnutého uznesenia, a keď z iných právnych dôvodov, preto uznesenie v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako rozhodnutie vo výroku vecne správne.

17. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b/ dovolateľom právnická osoba, jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).